

**UCHWAŁA NR XVII/177/2025
RADY GMINY LUBACZÓW**

z dnia 18 lipca 2025 r.

**w sprawie nadania tytułu Zasłużony dla Gminy Lubaczów oraz dokonania wpisu do Księgi Pamiątkowej
Gminy Lubaczów**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm), § 1 pkt 2 i 4 Uchwały Nr VI/61/2015 Rady Gminy Lubaczów z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie zasad i trybu nadania tytułu „Zasłużony dla Gminy Lubaczów” oraz § 1 ust. 2 uchwały Nr LIII/514/2014 Rady Gminy Lubaczów z dnia 30 października 2014 r. w sprawie zasad prowadzenia Księgi Pamiątkowej Gminy Lubaczów

**Rada Gminy Lubaczów
uchwala, co następuje:**

§ 1. W uznaniu zasług na rzecz społeczności lokalnej, w tym zaangażowania w tworzenie i integrację wspólnoty mieszkańców Baszni Górnej, wieloletniej działalności społecznej i kulturalnej w ramach Koła Gospodyń Wiejskich, współpracy z miejscowymi instytucjami, parafią i ośrodkami kultury, świadkowi historii i strażnicze pamięci o losach mieszkańców ziemi lubaczowskiej, za całokształt twórczości poetyckiej, a także za nieoceniony wkład w kultywowanie tradycji patriotycznych i religijnych – nadaje się **Pani Zofii Antonik tytuł „Zasłużony dla Gminy Lubaczów”**.

§ 2. Wyróżnić Panią Zofię Antonik wpisem do Księgi Pamiątkowej Gminy Lubaczów.

§ 3. Wykonanie uchwały zleca się Wójtowi Gminy Lubaczów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Lubaczów

Roman Cozac

Uzasadnienie

Zgodnie z § 2 pkt 1 Uchwały Rady Gminy Lubaczów Nr VI/61/2015 z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie zasad i trybu nadania tytułu „Zasłużony dla gminy Lubaczów” z wnioskiem o nadanie Pani Zofii Antonik tytułu „Zasłużony dla Gminy Lubaczów” wystąpił Wójt Gminy Lubaczów.

Pani Zofia Antonik urodziła się 30 maja 1928 roku w Baszni Dolnej, obecnie mieszka w Baszni Górnej. Od najmłodszych lat wychowywana była w rodzinie głęboko zakorzenionej w tradycjach patriotycznych i społecznych. Jej ojciec, Augustyn Rupar – kombatan I wojny światowej, działacz ruchu ludowego i rolniczego – był jednym z głównych inicjatorów budowy kościoła rzymskokatolickiego w Baszni Dolnej. Warto podkreślić, że już jako ośmioletnia dziewczynka, Pani Zofia aktywnie uczestniczyła w życiu swojej społeczności – w 1936 roku recytowała wiersz powitalny podczas uroczystości przekazania ziemi pod budowę świątyni przez hrabiego Agenora Gołuchowskiego. Wzruszające jest, że ten wiersz pamięta do dziś.

Lata wojenne i powojenne głęboko naznaczyły jej życie – była świadkiem okupacji niemieckiej i sowieckiej, a także tragicznych wydarzeń związanych z działalnością UPA na ziemi lubaczowskiej. Nie pozostała jednak bierna – już w pierwszych latach po wojnie zaangażowała się w niesienie pomocy uchodźcom i rodzinom szukającym zaginionych bliskich. Współpracując z Polskim Czerwonym Krzyżem, przyczyniła się do połączenia wielu rozdzielonych rodzin. Jej dom wielokrotnie stawał się miejscem wzruszających spotkań i pojednań.

W drugiej połowie XX wieku, wraz z napływem ludności do Baszni Górnej, Pani Zofia odegrała kluczową rolę w integracji nowo osiedlonych mieszkańców. W latach 60. i 70. założyła i przez wiele lat przewodniczyła Kołu Gospodyń Wiejskich, organizując liczne kursy i warsztaty z zakresu gospodarstwa domowego, zdrowego żywienia czy ogrodnictwa. Dzięki tej działalności nie tylko podnosiła poziom życia kobiet na wsi, ale także budowała więzi międzyludzkie, wzmacniając tożsamość i wspólnotę lokalną.

Niezwykłe aktywna społecznie, brała udział w organizacji dożynek, wieczorów wspomnień i spotkań międzypokoleniowych. Działała w ruchu spółdzielczym, reprezentując lokalne środowisko na kongresach spółdzielczości rolniczej w Warszawie. Jej wkład w życie religijne również był nie do przecenienia – współpracując z lokalną parafią, była organizatorką i uczestniczką licznych wydarzeń kościelnych oraz pielgrzymek, których odbyła ponad 50, m.in. do Kalwarii Pałacowskiej. Znana i ceniona przez duchowieństwo, utrzymywała wieloletnią korespondencję z Kardynałem Marianem Jaworskim.

Szczególnym wymiarem działalności Pani Zofii jest jej twórczość literacka – przede wszystkim poetycka. Od dzieciństwa zafascynowana literaturą, z czasem zaczęła tworzyć własne utwory, w których wyrażała swoje myśli, emocje oraz refleksje nad historią i duchowością. Jej poezja – o tematyce religijnej, patriotycznej, historycznej i okolicznościowej – służy nie tylko jako forma artystycznej ekspresji, ale również jako narzędzie edukacyjne. Wiersze Pani Zofii są często wykorzystywane podczas lokalnych uroczystości, zarówno świeckich, jak i kościelnych, stanowiąc wyjątkowy wkład w kultywowanie lokalnych tradycji.

Dzięki współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Lubaczowie, jej twórczość była prezentowana na licznych spotkaniach poetów ludowych, m.in. w Nowej Sarzynie oraz podczas Dorocznych Spotkań Poetów Podkarpacia w Przemyślu. W ten sposób Pani Zofia nie tylko promowała Gminę Lubaczów, ale również z dumą prezentowała jej historię i kulturę na forum regionalnym.

Pani Zofia Antonik to także nieoceniona kronikarka lokalnych dziejów. Zapisuje wspomnienia, obrzędy i zwyczaje, starannie dokumentując je własnoręcznie, pięknym przedwojennym pismem. Jej notatki i wspomnienia są bezcennym źródłem wiedzy o przeszłości Baszni i okolic. Wiedzę tę chętnie dzieli się z młodzieżą podczas spotkań w szkołach, domach kultury oraz w swoim domu, gdzie z radością przyjmuje uczniów zainteresowanych lokalną historią. To właśnie te spotkania, jak sama podkreśla, są dla niej największym wyróżnieniem i źródłem satysfakcji.

Jako żywy świadek najtrudniejszych momentów w historii regionu, Pani Zofia Antonik regularnie uczestniczy – o ile pozwala jej na to stan zdrowia – w corocznych uroczystościach upamiętniających ofiary mordów dokonanych przez OUN i UPA na mieszkańcach Baszni Górnej i Podlesia. Jej obecność i wspomnienia stanowią niepodważalne świadectwo prawdy historycznej i są nieocenionym wkładem w budowanie pamięci zbiorowej.

Pani Zofia Antonik jest jedną niestrudzoną strażniczką historii, kultury i duchowości tego regionu. Jej życie i działalność są wzorem lokalnego patriotyzmu, oddania wspólnocie oraz głębokiego szacunku dla tradycji. Dzięki niej pamięć o przeszłości żyje i inspirowane kolejne pokolenia.

Wniosek złożony przez Wójta Gminy jest kompletny i spełnia warunki określone w uchwale Nr VI/61/2015 z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie zasad i trybu nadania tytułu „Zasłużony dla gminy Lubaczów”

Z uwagi na fakt, że radni uczestniczący we wspólnym posiedzeniu Komisji Rady Gminy Lubaczów w dniu 16 lipca 2025 r. pozytywnie zaopiniowali wniosek dotyczący nadania Pani Zofii Antonik tytułu „Zasłużony dla Gminy Lubaczów” podjęcie przedmiotowej uchwały jest uzasadnione.